

Bara kompromisser kan rädda Egypten från avgrunden

"Den arabiska våren hjälpte Egyptens folk att göra upp med decennier av totalitärt styre, avsätta Hosni Mubarak och nå sina första demokratiska val. Mellanöstern behöver ett starkt och demokratiskt Egypten. Men en levande demokrati kräver också tålamod, kompromissvilja och respekt för politiska meningsmotståndare. Frånvaro av en kultur för politisk reformism, där istället varje politisk aktör söker agera utifrån den egna kortsiktiga agendan, har nu fört Egypten till avgrundens rand."

Det säger förbundsordförande Peter Weiderud i en kommentar om läget i Egypten. Han fortsätter:

"Den arabiska våren hjälpte Egyptens folk att göra upp med decennier av totalitärt styre, avsätta Hosni Mubarak och nå sina första demokratiska val. Mellanöstern behöver ett starkt och demokratiskt Egypten. Men en levande demokrati kräver också tålamod, kompromissvilja och respekt för politiska meningsmotståndare. Frånvaro av en kultur för politisk reformism, där istället varje politisk aktör söker agera utifrån den egna kortsiktiga agendan, har nu fört Egypten till avgrundens rand.

Den demokratiskt utsedde presidenten Mursi sökte använda sin majoritet till att köra över oppositionen och snabbt trumfa igenom en ofärdig grundlag, istället för att samla landet och lägga grundstenarna för demokrati.

De demonstrerade massorna hade inte tålamod att använda de demokratiska instrument som den folkliga revolutionen åstadkommit, utan ropade istället på ny revolution och militär. Militären valde inte bara att avsätta den förste folkvalde presidenten, utan har också använt oproportionerligt våld mot president Mursis anhängare, som demonstrerade mot detta.

Den tidigare oppositionen, däribland vårt eget systerparti i de egyptiska socialdemokraterna som nu innehar den tillförordnade premiärministerposten, agerar revanschistiskt och ger sitt okritiska stöd till militärens agerande. Premiärminister Hazem el-Beblawis förslag om att upplösa det Muslimska brödrskapet provocerar motståndarna och minskar ytterligare utrymmet för förhandlingar.

Pendeln slår allt häftigare fram och tillbaka, samtidigt som hundratals människor dör, Egyptens ekonomi kollapsar och den sköra demokratin kapsejsar.

Egyptens skiljelinje går inte mellan religion och sekulärt, även om spänningarna mellan det muslimska brödrskapet och den av militären stödda sekulära oppositionen ger ett sådant intryck. Skiljelinjen, i Egypten, såväl som på andra platser, går mellan höger och vänster, i synen på demokrati, mänskliga rättigheter och social jämlikhet.

Egyptens väg bort från avgrunden handlar om inkluderande snarare än exkluderande politiska processer. Det handlar om dialog snarare än konfrontation. Det handlar om reformism snarare än absolutism.

Militären har tillsammans med interimregeringen huvudansvaret för att den nuvarande våldsspiralen bryts. Militären måste genast upphöra med våldet mot civila. Interimsregeringen måste skapa en verklig dialog där muslimska brödrskapet får en tydlig och självklar plats. Muslimska brödrskapet måste gå in i dialogen med en ödmjukhet framväxt ur insikten att man missbrukade det mandat man fick i senaste valet. Dess ledarskap måste sätta stopp för de provokationer och det våld som dess anhängare gör sig skyldiga till i demonstrationerna, och i synnerhet värna den utsatta koptiska minoriteten.

Omvärldens, i första hand EU:s, stöd, i form av bistånd, handel, politisk dialog och påtryckningar måste inriktas på att stödja processer där alla relevanta aktörer finns med. I en demokrati är det legitimt att politiska partier har olika politiska mål. Och i en demokrati kan ledaren förlora makten utan att hamna i fängelse. Egyptens väg framåt går via den grå vardagens demokratiska reformism, i form av förhandlingar, kompromisser och samarbete. Detta kan ena och stärka Egypten."

För mer information

Peter Weiderud,
förbundsordförande
070-845 03 60

Lars G Linder,
Förbundssekreterare/presskontakt
08-545 553 31
lars@trosolidaritet.se